

La cadena humana fent l'onada tot celebrant l'èxit de la convocatòria.

I per acabar, quin és el paper d'Europa? Aquest és un jugador que no sortirà al terreny de joc fins que la partida estigui més avançada; de moment només hem vist uns moviments de pre-escalfament. La Unió Europea és un complicat joc d'equilibris polítics i econòmics. D'entrada no podem esperar que cap dels estats membres es posicioni de manera explícita a favor de la independència de Catalunya, ja que això significaria anar en contra d'un altre estat membre. Dit això, cal tenir en compte que Espanya és un estat antipàtic dins la Unió. Sovint les instàncies europees l'han de renyar per seus incompliments i excessos. Durant dècades Espanya ha malgastat els fons de cohesió en infraestructures absurdes, en lloc de destinar-los a crear economia productiva. En poques setmanes els tribunals euro-

peus han tocat el crostó dues vegades a les autoritats espanyoles (els casos de la Llei Hipotecària i de la doctrina Parot), per no parlar de l'estienc tema de Gibraltar. Encara que Espanya s'esforçarà a plantejar la independència com una qüestió jurídica, si el mandat democràtic del poble català és clar, a ningú s'escapa que, quan arribi el moment, Europa saltarà al terreny de joc i prendrà una decisió política. Per altra banda, essent Catalunya una economia aportadora neta de recursos a la Unió Europea, no li convé de cap manera deixar-la fora. No cal dir què en pensen les multinacionals instal·lades a Catalunya.

A grans trets, aquestes són les posicions actuals de la partida. Circulen tota mena d'hipòtesis i vaticinis sobre els moviments que es produiran els propers mesos. Hi podrà haver consulta? Anirem a unes eleccions plebiscitàries? El joc ha començat! Un projecte democràtic, cívic, pacífic, transversal, participatiu i orientat al futur s'enfronta a un espanyolisme cada vegada més identitari, que no admet la pluralitat, que està arrelat en el passat i que sovint apunta tics autoritaris. Ep! Recordem, però, que nosaltres, tots els catalans, no som uns simples espectadors còmodament asseguts al sofà. El 2014 és a tocar, i la confortable normalitat de sempre s'ha acabat. Ens toca jugar el nostre paper de protagonistes de la partida. Fa temps que vivim uns temps apassionants, però els dies que s'acosten seran decisius pel nostre futur.

Pere Bonet, per L'ERA-ANC

